

Toelichting de-minimis:

Deze toelichting is een loutere handleiding bij het geven van de de-minimisverklaring. Aan deze toelichting kunnen geen rechten worden ontleend.

1. Inleiding

Het uitgangspunt van het EU-staatssteunbeleid is artikel 107, lid 1 VWEU volgens welke staatssteun aan ondernemingen in beginsel onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt en dus verboden.

Als staatssteun wordt beschouwd steunmaatregelen van de staten, in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. Dergelijke staatssteun moet voorafgaand aan de verlening ervan, door de lidstaten bij de Europese Commissie worden aangemeld en door deze laatste worden goedgekeurd. Zolang de Europese Commissie de voorgenomen steun niet heeft goedgekeurd, mag de lidstaat de steun niet tot uitvoering brengen noch uitkeren.

Overheidssteun die voldoet aan de voorwaarden van de de-minimisverordening, wordt niet beschouwd als staatssteun in de zin van artikel 107 VWEU en is vrijgesteld van de voorafgaande aanmeldingsplicht bij en goedkeuring door de Europese Commissie.

Het totale bedrag aan de-minimissteun dat aan één onderneming wordt verleend, mag niet hoger liggen dan €200.000 over een periode van drie belastingjaren. Het totale bedrag aan de de-minimissteun die aan één onderneming die in het wegvervoer actief is, wordt verleend, mag niet hoger liggen dan €100.000 over een periode van drie belastingjaren. Deze plafonds zijn van toepassing ongeacht de vorm/het doel van de steun of de overheidsinstantie (Vlaamse, Belgische, Europese, enz.) waarvan de de-minimissteun wordt verkregen en ongeacht of de verleende steun geheel of gedeeltelijk uit middelen van communautaire oorsprong wordt gefinancierd. Alle de-minimissteun die verleend wordt tijdens de genoemde referentieperiode, dient opgeteld te worden om uit te maken of de steun al dan niet beneden het plafond blijft. Bij het invullen van de verklaring gaat het daarbij, behalve om subsidies, bijvoorbeeld ook om leningen tegen gunstige voorwaarden, verkoop van grond tegen een lagere prijs dan de marktwaarde, belastingvrijstellingen enz.

2. Het begrip onderneming

Bij de vraag of het de-minimisplafond al dan niet wordt overschreden, wordt het totale bedrag aan de-minimissteun berekend dat aan één onderneming wordt verleend.

Het begrip “onderneming” wordt in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie zeer ruim gedefinieerd als “elke eenheid die een economische activiteit uitoefent, ongeacht haar rechtsvorm en de wijze waarop zij wordt gefinancierd”¹

Niet enkel privaatrechtelijke rechtspersonen maar ook publiekrechtelijke instellingen, met of zonder rechtspersoonlijkheid, moeten als een onderneming worden beschouwd, voor zover zij een economische activiteit uitoefenen. Een entiteit die zonder winsttoegmerk een economische activiteit uitoefent, dient eveneens als een onderneming te worden aangemerkt. Vaste rechtspraak beschouwt “economische activiteit” als: *“het aanbieden van goederen en diensten op de markt.”*

Het feit dat het Hof van Justitie een onderneming beschouwt als een economische entiteit en dus niet enkel kijkt naar de juridische organisatie, heeft belangrijke gevolgen. Het Hof gaat na wie feitelijk van de steun geniet. Indien een groep van ondernemingen één economische entiteit vormt, wordt deze groep als één onderneming beschouwd.²

Indien steun wordt verleend aan het moederbedrijf, staat niets in de weg dat de dochteronderneming (ook) degene is die van de steun profiteert.³

Voor de toepassing van de de-minimisdrempel moet de steun die de onderneming krijgt, gecumuleerd worden met de de-minimissteun die werd toegekend aan andere ondernemingen die deel uitmaken van dezelfde ondernemingsgroep (moeder-, dochter- en zusterbedrijven). Bedrijven maken deel uit van dezelfde ondernemingsgroep wanneer zij zich onder de zeggenschap (controle) van eenzelfde bedrijf bevinden.⁴

3. De periode van de-minimissteun

Bij de vraag of het de-minimisplafond al dan niet overschreden wordt, wordt het totale bedrag aan de-minimissteun dat aan één onderneming wordt verleend, berekend over een periode van drie jaar.

De daartoe in aanmerking te nemen jaren zijn de belastingjaren zoals de onderneming die in de betrokken lidstaat voor fiscale doeleinden gebruikt.

---

1. Arrest van het Hof van Justitie van 23 april 1991, zaak C-41/90, Höfner en Elser, Jurispr. 1991.

2. Arrest van het Hof van Justitie van 14 november 1984, zaak 323/82, Intermills, Jurispr. 1984, blz. 3809, 11.

3. Arrest van het Hof van Justitie van 19 september 1985, zaken 172/83 en 226/83, Hoogovens Groep, Jurispr. 1985, blz. 2831, punt 34).

4. Arrest van 13 juni 2002, zaak C-382/9; Nederland/Commissie, Jurispr. 2002, I-5202, punten 29-40).

De desbetreffende driejaarsperiode dient op voortschrijdende grondslag te worden beoordeeld zodat bij elke nieuwe verlening van de-minimissteun het totale in het betrokken belastingjaar en in de twee voorgaande belastingjaren verleende bedrag aan de-minimissteun moet worden bepaald.

De-minimissteun wordt geacht te zijn verleend op het tijdstip waarop de onderneming krachtens de toepasselijke nationale wet- en regelgeving een wettelijke aanspraak op de steun verwerft.

4. Geen opsplitsing

Alle door een lidstaat verleende steun dient in rekening te worden gebracht, zelfs indien deze geheel of ten dele uit middelen van communautaire oorsprong wordt gefinancierd. Het is niet mogelijk steun die het de-minimisplafond overschrijdt, op te splitsen in een aantal kleinere tranches om deze tranches onder de toepassing van de de-minimisverordening te brengen.

5. Het bedrag van de de-minimissteun

Het in punt 1 vastgestelde steunplafond wordt als een subsidiebedrag uitgedrukt. Alle bedragen die worden gebruikt, zijn brutobedragen vóór aftrek van belastingen of andere heffingen. Wanneer de steun in een andere vorm dan subsidies wordt verleend, is het steunbedrag het bruto-subsidie-equivalent van de steun.

Van steun die in tranches wordt uitgekeerd, wordt door discontering de waarde op het ogenblik van de verlening ervan berekend. De rentevoet die voor de discontering en de berekening van het bruto-subsidie-equivalent wordt gebruikt, is de referentievoet die geldt op het tijdstip waarop de steun wordt verleend.

6. Niet-cumulatieregel

Om te vermijden dat de in verschillende communautaire instrumenten vastgestelde maximumsteunintensiteiten omzeild worden, mag de-minimissteun niet worden gecumuleerd met staatssteun ten behoeve van dezelfde in aanmerking komende kosten indien een dergelijke cumulatie ertoe zou leiden dat een steunintensiteit hoger uitkomt dan de intensiteit die in de specifieke omstandigheden van elke zaak door een groepsvrijstellingsverordening of een besluit van de Europese Commissie voor deze staatssteun is vastgesteld.

Eventueel heeft uw onderneming voor dezelfde kosten die in aanmerking komen voor de huidige de-minimissteun reeds staatssteun ontvangen, die door de Europese Commissie is goedgekeurd of binnen de toepassing van een groepsvrijstellingsverordening valt. In dat geval mag het totale bedrag van de-minimissteun en deze staatssteun de maxima niet overschrijden die op grond van het betrokken besluit van de Europese Commissie of de groepsvrijstellingsverordening zijn toegestaan.

7. Monitoring

Wanneer een overheid voornemens is de-minimissteun te verlenen, stelt zij de betreffende onderneming schriftelijk in kennis van het voorgenomen steunbedrag (uitgedrukt als bruto-subsidie- equivalent) en van het feit dat het de-minimissteun betreft met verwijzing naar de de-minimisverordening en de titel en vindplaats ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie. Bij iedere verlening van de-minimissteun zal opnieuw moeten worden nagegaan of de voorwaarden van de de-minimisverordening nog zijn vervuld.

De-minimissteun mag niet worden verleend aan ondernemingen in moeilijkheden.

Alvorens de steun te verlenen, verlangt de lidstaat van de betrokken onderneming een verklaring in schriftelijke of in elektronische vorm over alle andere in de twee voorgaande belastingjaren en in het lopende belastingjaar ontvangen de-minimissteun.

Indien nadien blijkt dat hierover onjuiste of onvolledige informatie is verstrekt, of in het geval na de uitbetaling van de steun mocht blijken dat het steunplafond voor de betrokken onderneming toch is overschreden, wordt de verleende steun in zijn geheel teruggevorderd. De terug te vorderen steun omvat rente tegen een door de Europese Commissie vastgesteld passend percentage. De rente is betaalbaar vanaf de datum waarop de onrechtmatige steun voor de begunstigde beschikbaar was tot de datum van daadwerkelijke terugbetaling van de steun.

8. Verzamelen en bewaren van gegevens

De lidstaten verzamelen en bewaren alle gegevens die betrekking hebben op de toepassing van de de-minimisverordening. Deze dossiers moeten alle gegevens bevatten die nodig zijn om na te gaan of aan de voorwaarden van de de-minimisverordening is voldaan. Deze dossiers moeten tien jaar worden bewaard. Op verzoek van de Europese Commissie moet de lidstaat alle gegevens verstrekken die de Europese Commissie nodig acht om te kunnen nagaan of aan de voorwaarden van de de-minimisverordening is voldaan.